

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 11 ՓԵՏՐՈՒԱՐ, 2013

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 8

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌՔԸ ԵՒ ՄԱՐԳՈՒՆ ՏՐՈՒԱԾ ՊԱՏԻԸ

Ո՛վ Տէր, մեր Տէրր,
 ի՞նչ փառահեղ է անունդ ամբողջ աշխարհի վրայ:
 Փառքդ աւելի բարձր է՝ քան երկինքը.
 քայց դուն մանուկներուն ու ծծկեր երեխաներուն բերնով
 գովեստդ հիւսեցիր քեզի հակառակողներուն դիմաց,
 որպէսզի յոռութան մատնես թշնամիներդ եւ հակառակորդներդ:
 Երբ կը դիտեմ երկինքդ, մատներուդ գործը,
 կը դիտեմ լուսինը եւ աստղերը, որ դուն հաստատեցիր,
 կը մտածեմ.- Ի՞նչ է մարդը, որ կը յիշես զայն,
 մարդ արարածը ի՞նչ է, որ հոգածութիւն ցոյց կու տաս անոր:
 Զայն քիչ մը վար դասեցիր քեզմէ, փառքով ու պատուով զայն պսակեցիր.
 Բու բոլոր ստեղծածներուդ վերակացու կարգեցիր զայն,
 անոր իշխանութեան ենթարկեցիր ամէն ինչ,
 հօտերն ու արջատները, նաեւ բոլոր վայրի անասունները,
 երկինքի թռչուններն ու ծովուն ձուկերը,
 եւ ծովերուն մէջ յողացող բոլոր էակները:
 Ո՛վ Տէր, մեր Տէրր, ի՞նչ փառահեղ է անունդ ամբողջ աշխարհի վրայ:

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
 Ամենատուբ Երրորդութիւն, սուր աշխաՀիս խաղաղութիւն:
 Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
 Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
 Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
 Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ԱՂՈԹՔ

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
 աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
 ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
 ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
 եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԿԱՆ ՆԻՒԹԸ

ԾՆՆԴՈՑ 1:20-31

Աստուած օրհնեց զանոնք՝ ըսելով. «Աճեցէք ու շարցէք», որպէսզի իւրաքանչիւրը կարենայ իր տեսակին պէս արտադրել:

Ծննդոց 1:24-25: Կենդանիներու տեսակներ «Իւրաքանչիւրը իր տեսակին պէս»: Այլազանութիւնն ու գեղեցկութիւնը փարբեր տեսակի կենդանիներու ցոյց կու տան Աստուծոյ փառքը «Երկինքն ու երկիրը կը պատմեն Աստուծոյ փառքը» (Մաղմուս 19:1): Եթէ սրբեղծուածները այսքան գեղեցիկ են, որքան Սրբեղծիչը:

«Երկիրը թող հանէ շնչաւոր կենդանի»։ Չի նշանակեր, որ երկիրը ինքն է արտադրողը, այլ Աստուաային հրահանգն: Ինչպէս հողի պարագային, «երկիրը կանաչ խոտ բուսցունէ», դարձեալ աստուածային հրահանգն է: Եւ ահա այդ նոյն աստուածային հրահանգն է, որ փակաւին կը գործէ: «Հայրս մինչեւ հիմա կը գործէ ես ալ կը գործեմ» (Յովի 5:17): Այսինքն սրբեղծագործութեան շարունակականութիւնը մինչեւ հասնի իր աւարտին: Նաեւ կը նշանակէ, առանց Աստուծոյ օրհնութեան ռեւէ աճում կամ զարգացում կարելի չէ ունենալ: Հակառակ անոր, որ բնութեան մէջ կայ աճեցման եւ զարգացման ընթացքն ու օրէնքը, սակայն այդ բոլորը կ'իրագործուին Աստուծոյ օրհնութեամբ:

«Իւրաքանչիւրը իր տեսակին պէս»: Հեքաքրքրական արտայայտութիւն մըն է, սկսեալ բուսական աշխարհէն, հասնելով կենդանականին, աւարտելով մարդուն սրբեղծագործութեան: Այս արտայայտութիւնը կը շեշտէ եւ յստակ բացատրութիւն կու տայ, թէ իւրաքանչիւրը իր տեսակին պէս ըլլալու է, մերժելով բոլոր տեսակի բացատրութիւններ, որոնք կը փորձեն խեղափոխել ճշմարտութիւնը, ըսելու համար, թէ այսինչէն այսինչը ծնաւ (Տարուիներէն տեսակէտը), եւ կամ հոգիներու վերամարմնաւորումը (reincarnation):

Ծննդոց 1:26-28: Կարելոր հաստատում մըն է, որ հիմք ծառայած է հայրերու գրականութեան մէջ մարդաբանութեան մասին, այլ խօսքով՝ մարդուն սրբեղծագործութեան պատմութիւնը:

Առաջին հերթին սրբեղծագործութեան կերպը բոլորովին փարբեր է: Միւս բոլոր արարածներու պարագային Աստուած ըսաւ եւ եղան, իսկ մարդու պարագային «Մեր պատկերին ու նմանութեան պէս մարդ ընենք»:

«Մեր»: Միւս բոլոր արարածներու պարագային այսպիսի արտայայտութիւն մը երբեք չեղաւ: Ահա մարդուս փրումը պատկերը: Սրբեղծագործութեան հանգրուանը ինքնին ցոյց կու տայ նուազէն դէպի բարձրը: Ամենալաւը աւարտին: Կնիքը սրբեղծագործութեան, կնիքը Սրբեղծիչին:

«Պատկեր ու նմանութիւն»: Աստուծոյ ճշմարիտ պատկերը նոյնինքն Քրիստոսն է (Կողոս 1:15 եւ Եբր 1:3): Ահա նոյն այս պատկերի նմանութեամբ սրբեղծուեցաւ մարդը: Իսկ մարդուն կոչումն է Աստուծոյ նմանի: Հեքաքրքրականօրէն սկիզբը կը ներկայացնէ «պատկերին ու նմանութեանը պէս», յետոյ «իր պատկերով»: Ուրեմն, պատկերը փրուեցաւ, բայց նմանութիւնը դարձաւ կոչում մարդուն, որպէսզի նմանի Աստուծոյ:

Նոր Կտակարանին մէջ կը կարդանք Պողոսի գրութիւններէն, «Նոր մարդը ձեր վրայ հագնիք, որ Աստուծոյ պատկերին պէս արդարութեամբ ու ճշմարիտ սրբութիւնով սրբեղծուած է» (Եփես 4:22-24), նաեւ «Հին մարդը իր գործերովը ձեր վրայէն հանեցէք, եւ հագէք նորը՝ զիտրութիւնով նորոգուած՝ իր սրբեղծողին պատկերին պէս» (Կողոս 3:9-10): Ահա այսպէս կան «արդարութիւն, սրբութիւն, ճշմարտութիւն, զիտրութիւն»: Առաջին երեքը Աստուծոյ ստորոգելիներն են, իսկ վերջինը զԱստուած ճանչնալու զիտրութիւնն է:

«Մեր պատկերին ու նմանութեան պէս», «իր պատկերին» Երրորդութիւն մի աստուածութիւն գաղափարն է որ կը շեշտուի այս արտայայտութեանց մէջ: Ըստ Գրիգոր Նիսացիի, պատկերը փրուեցաւ մարդուն, իսկ նմանութիւնը ձեռք կը բերուի ազատ կեանքով, նմանիլ Աստուծոյ:

Մէկ այլ ուրիշ հեքաքրքրական բացատրութիւն մըն է այս արտայայտութիւնը, ըսելու համար թէ Աստուած իր պատկերին համաձայն սրբեղծեց մարդը, մարդկութիւնը: Ինչ որ անցեալին միայն թագաւորներն էին, որոնք աստուածներու պատկերով սրբեղծուած ըլլային: Ահա այս արտայայտութիւնը առիթ կու տայ իւրաքանչիւր մարդ արարածի մրաձելու թէ ինք, հոգ չէ թէ ինչ գոյնի, սեռի կամ ցեղի կը պատկանի, սրբեղծուած է Աստուծոյ պատկերին համաձայն, եւ այս երկրաւոր կեանքը առիթ է նմանելու Իրեն:

«Աստուած իր բոլոր ըրածը տեսաւ: Ահա շաք բարի էր»: Աստուած ամէն ինչ սրբեղծեց, որ բարի նպատակին ծառայէ: Մարդ ինքն է որ անկէ անդին պատասխանատրութիւն ունի եւ թերացումներ կը կատարէ: Մարդ միշտ փորձեցող ու մեղադրող է, ու երբեմն այդ մեղադրանքները ուղղած է Աստուծոյ, մոռնալով իր պատասխանատրութիւնը: Հեղինակը այս բարի բառը գործածելով հեքաքրքրած ակնարկ մը կը նետէ, որովհետեւ շաք բաներ արդէն իսկ բարի չէին իր ժամանակաշրջանին, որովհետեւ արդէն ապականութիւնը մրած էր: Բայց կը շեշտէ բարիի գաղափարը անով ցոյց տալու, թէ Աստուծոյ սրբեղծած վիճակը չար կամ ապականեալ վիճակը չէր, ընդհակառակը մարդուն անկումով է որ այս վիճակին հասաւ, իսկ Աստուծոյ կամեցածը «բարի ու կարարեալ» (Հռոմ 12:2):